

El Baix Penedès

Franqueo
concertado

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

Vendrell, trimestre, 2.00 ptes; Fora, 2.25; Extranger, 3.00
Número corrent, 20 céntims

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

REMITITS: 20 CENTIMS LINEA

No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals

ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Desviant la situació

Assistim a la primera de les tristeses a que ha de donar peu la esbojarrada actitud presa per els que regien la nostra terra fins el dia 6 d'Octubre passat. El Parlament espanyol està aprovant la llei que ells en diuen de *transició* amb que caldrà regir-se la nostra terra mentre i tant no es senyalin els camins de normalitat. Francament, no entenem el per què de tot això. Uns diuen que l'Estatut ha fracassat i per tant és com si no existís, i altres creuen que l'Estatut existeix, però que cal revisar-lo. Ni els primers estan en el cert ni els segons procedeixen de bona fe; uns i altres són antiestatutistes, si no en fossin seguirien el camí únic, el de nomenar un gestor amb el fi exclusiu de convocar eleccions del Parlament Català i una vegada aquest en funcions, ell nomenaria el president de la Generalitat i aquest al Govern que de nou regiria la regió autònoma, quedant així renusada la vida autònoma de Catalunya. Aquest és l'únic camí que pot portar a la normalitat desitjada i amb ella fer efectiva i fructífera la confraternitat entre Catalunya i les demés regions espanyoles; tot el que això no sigui no consolidarà la pau ni produirà altra cosa que enterbolir les bones i pràctiques relacions que deuen existir entre tots els espanyols.

Prou ho sabem uns i altres que aquesta és la veritat; i també estem convençuts tots plegats que'ls desencerts d'un partit polític no ha de pagar-los tot un poble; mes en política se solen emmaranyar les qüestions i es procura treure sempre profit de les desviacions logrades i fins i tot de vegades s'arriba a anular allò que està garantit per les lleis bàsiques de l'Estat. El cas de Catalunya és tan clar com la llum del Sol i no obstant i això s'ha lograt produir boires que amaguen els raigs solars i fins i tot amanacen pluja, tempestat i tenebres.

Una visita al Canodrom

De tots els espectacles espectaculars dels quals n'hem sigut observadors, ens cal manifestar que'l que ens ocupa, pel nostre gust pot quedar, no direm suprimir, però si en darrer terme.

Clar que tindrà els seus partidaris i fervents convençuts, qui pot dubtar-ho; però com espectacle en la pròpia acceptació de la paraula queda ínfim, empetitit.

Davant del gran camp, extensió magnífica de terreny on es verifiquen les curses de llebrers, hem trobat «massa escenari per tant reduïts actors».

Es natural que a par de tot sigui convenient i necessari la dimensió de terra per a dur-ne a ter la cursa obligatòria, que no podria existir en voler condensar el marc d'acció, d'això sobrerament n'estem convènts i forçosament entenem que no pot ésser d'altra manera; però tal vegada el no tenir afinat el nostre gust a la bastant novella aportació de l'espectacle, ens el fa veure d'aquest modo i no tal com el veuen altres persones.

Però analitzat fredament, serenament, millor dit amb tota imparcialitat i sense

vies d'especulació, sentant la base de que «hom no s'hi juga ni un céntim» és d'aquelles coses que no fan fred ni calor. No tenen la virtut d'interessar, ni entusiasmar a la persona que hi va a passar l'estona, tal com aniria per exemple al cine, o al futbol, deixant a part com és de consuetud, que en aquets llocs, al menys hom «involuntàriament» s'hi deverteix perquè en part s'ho porta l'espectacle.

A les curses de llebrers hi manca tot si no s'arrisca l'argent.

Es clar que la novetat de veure tres homes que semblen oficials de clínica o farmàcia amb els seus guardapols blancs, passejant els sis llebrers de la cursa per a que'l públic pugui donar-se compte de la classe d'animals i al mateix temps fer-se càrrec de quin és el seu predilecte, té un caire especial i necessari a l'ensens. Després quan s'obra el reixat de fusta i ve l'examen del tècnic per si estan en condicions de correr i els porten al lloc de partida en espera del toc de marxa; i quan disparada surt la llebra mecànica que va damunt d'un trineu i en fúria esfereïdora la persegueixen sense donar-li alcanç els llebrers, és tan minço i ràpit, que l'emoció

de la cursa no arriba a intensificar l'estat de nerviosisme, perquè els comptats segons, que venen a ésser com una exhalació no arriben a encomanar sensacions.

Es, doncs, quan el número que porta en llur capeta cada goç, encomana el goig o la despressió al anotar-ho en el marcador, fent-ne sabedors de quins són els vencedors, i és clar els que han tingut la gràcia d'encertar-ho apostant per ells, troben que és bella cosa el... cobrar! Llevat d'això, res! Ara és bo consignar que en el sentit del joc tots són bons o dolents; no som nosaltres jugadors, i per tant no anem fer l'apologia d'ell, però si que potser sense cantar les excel·lències direm que és ben noble, car no hi pot haver trampes ni combinacions, puig per alguna cosa el goç, amic noble de l'home, no es presta a martingales, perquè va dret a l'objecte, o sia on l'atien, que és la llebra.

Cosa que en les curses de cavalls moltes vegades no succeïx, perquè el «noble bruto» el dirigeix l'home i aquest, com a home, és amic dels set pecats capitals, i se li fa difícil sustraure a la temptació d'algun d'ells.

Quedem, doncs, que si be la nostra visita al Canodrom, com a espectacle no ens ha convençut, en canvi si mai ens vingués la temptació del joc, potser hi fariem algunes visites perquè gairabé estem segurs que en aquest no hi ha trampa, car venç el goç més ben entrenat i més llest.

El, dia que la bestiola sigui «racional» i sembla que va per llarg, aleshores forçosament haurem de variar d'opinió, mentre tant optem per l'únic que trobem ininteressant i és la sinceritat del guanyador, en ells no hi valen manganilles de l'ofici per que no han arribat a pervertir-lo.

Llevat de tot, en aquests dies que son l'avant cambrà de l'hivern, una visita en els terrenys assolats del Sol de Baix és ben estimable, si més no, perquè en dita hora solar s'hi està molt bé, mentre els goços corren en cerca de la llebra: «que corra i correrà — i mai l'atraparà — aquesta és la sentència», fent venir a tò una concepció del poeta.

ICAR

Barcelona 12 de Desembre de 1934.

Antologia vendrellenca

N. BAS I SOCIAS
ANY 1897

Els casoris d'antany

Cada població en el concert universal, té una fisonomia típica de costums que la distingeix de les demés del modo que la té l'in-

dividu amb relació a la humanitat. Jo doncs, vull intentar retratar algunes costums relativament retrospectives del Vendrell que recorde. No s'espera de mi treball d'erudició, i vegis sols un aficionat que esplaia el seu ànim recordant coses de la infantesa adornades de colors vius que no s'esborren tant fàcilment.

En el temps a que em refereixo, un dia de boda era un acte sumament seriós, en el qual a més dels nuvis, hi prenién part moltes altres persones. I més que això encara: quasi es pot assegurar que els nuvis no intervenien en la cosa per res, éssent no més que un pretext per a que es divertissin els convidats.

Acabada la cerimònia religiosa, la pràctica establida la costums de reunir-se els pares dels contraients que acabaven d'entrar en la categoria de sogres, junt amb els nuvis, convidats i amics de confiança que solien ésser, dos d'ells, els padrins de boda.

Per ries que fossin els nuvis conyugues, mai s'empraven, per anar d'un put a l'altre, tartanes ni cotxes de lloguer o de propietat com es far ara, sinó que a la església, a casa i a tot arreu on convenia, anaven i venien a peu. Mes que un acte de goig íntim de família, era una mena de desfogament popular, que semblava dir a la vila que els venís sortissin a treure el cap per les entrades de les cases al pas del amorós corteig.

En una de les dues cases, generalment en la de la núvia, hi havia preparat un senzill refresc, consistent en xocolata, secalls, mató, ametlles ensucrades, confits, vi blanc, resolis aiguardent... i parin de comptar, que qui obsequiava així als *seguidors* no deixaven d'ésser famílies acomodades. Els pares dels recents casats, i els veïns de major intimitat, esperaven molt alegres la comitiva, darrera les cortines del balcó de la casa; en sentir el murmur de la comitiva, les dues mares, sogres ja, miraven amb orgull i satisfacció des de la barana del balcó, a fi de que el veïnat rabiés d'enveja en contemplar el luxe que acompanyava la boda.

En arribar a casa, ja se sabia, la mare de la núvia, que d'estarrufada no cabia a la pell, amb els ulls llàgrimosos, corria a esperar als *seguidors* per abraçar a la seva filla, com volent dir: Aquesta nena quin nou estat celebrem tots, és filla meua ¡quin goig!...

I ella al sentir-se tant fortament apretada, més animosa que mai, solia exclamar amb veu melindrosa, com vanagloriant-se de que tot hom estava per ella: ¡Ai mare!...

Noves i breus llàgrimes seguien per part de la vella, que'l mateix podien ésser d'alegria que de sentiment.

Allavors estava tant estesa la superstició de tenir gran cuidado en mirar quin dia s'havia d'efectuar el casament, que no hi havia ningú que no procurés en que s'escaigués en dissabte perquè, segons creença de tothom, era el dia que portava sort, com que les bodes se celebraven a punta de dia, i el desdèj seguia immediatament a la cerimònia religiosa, resultava que per molta sobre-taula que's fés,

a les vuit del matí ja havien fet la digestió del xocolata i demés repertori.

Tenint això en compte, sembla que aquesta circumstància havia de influir en dinar de jorn. Doncs no: generalment els dinars de les bodes solien començar-se a les dues i fins a les tres de la tarda.

En què passaven el temps els casats de nou? Això sí que no ho sé; però si vull donar crèdit a algun casat a qui he sentit dir que les hores més horribles de la seva vida foren les que mitjaneaven entre el desdèj i el dinar. I es compren per les següents dades.

En acabar el refresc tots els convidats desfilaven cada u a casa seva, quedant citats per la hora del dinar, el nuvi no havia de canviar-se de roba, però la núvia sí. Aquesta es ficava a sala-arco, no sola, sino que no la deixaven ni en palla ni en pols sa mare, ses germanes, ses cosines, (si en tenia, es compren) i les amigues més íntimes, essent això causa de que'l pobre i flamant marit es veïa rodejat de la soletat més absoluta, passejant com un estaquirot, aburit per qualsevol sala de la casa sense atrevir-se a treure el nas per la habitació on hi havia la dona que acabava de donar en la església el sí parel que'l lligava eternament, puig els seus drets maritals, encara en incubació, ni arribaven a autoritzar-lo per presenciar el tocador de la seva esposa, ni s'atrevia a sortir sol al carrer, perquè hauria estat condemnat a sofrir la vergonya pública. Quina idea més feliç el revolucionari que, amic de la tradició, inicià comensar la lluna de mel fent un viatge de recreo després d'haver rebut la benedicció del sacerdot! Si la joventut contraria al celibat fos agrada li aixecaria un monument.

Per allí les dues de la tarda afortunadament per l'incipient marit, la cosa canviava d'aspecte; els convidats citats per aquesta hora, anaven a lliurar-lo d'aquella mena de cautiveri. Llavors apareixia radiant de bellesa, i tota roja, la núvia acompanyada d'alguns parents i parentes, que mai la havien mirada tant com aquell dia. I seguidament se sentia una veu que deia:

— ¡A dinar, tothom!

Dinar en una mateixa taula més individus dels que comprenen una família, ha sigut sempre una novetat, però en aquella època, un dia de boda la novetat es transformava en aconsegiment i prenia les proporcions i els honors de festa major.

Una vegada a la taula, la primera dificultat que solia presentar-se era la col·locació dels comensals.

Els vells opinaven que els homes calia estès sin prudentment separats de les dones, a excepció dels nuvis; disposició que no trobava acollida entre els galants desitjos de la part masculina. L'element jove sostenia que no procedia tant descabellada idea, sino que els homes i les dones havien de col·locar-se entremesos, i no cal dir que solia ésser derrotada la proposició dels primers.

Assentats tots, comensaven les amargures del que havia tingut la debilitat de casar-se.

En totes les reunions numeroses, i especialment en les bodes, mai manquen pallacos que se les donen de graciosos i ocurents

Així és que'l pobre casat de nou tenia de sofrir les impertinències d'algú que sempre li era damunt dient tonteries que feien riure a aquella colla de concurrents, a costa del que... *pagava el gasto*.

I no n'hi havia prou amb marejar-lo de paraula, sino que fins es feia ús de la obra. Quasi era de rúbrica en totes les bodes fer passar de mà en mà fins a arribar al nuvi un treball fet, no recordo si de paper o amb el toballò, que figurava dues banyes, i aquesta indecència passava maco, maco, com un xiste.

En arribar als postres, la animació prenia proporcions colossals, acabant per no ocupar cap dels convidats el mateix lloc que tenia en comensar el dinar.

I des de'l carrer, invadit per un eixam de quitxalla, comensaven a venir alenades de crits que deien *¡tirau... tirau...!*

Poc a poc anava generalitzant-se aquest cor infantil del *tirau, tirau*, i allavors sortien al balcó alguns convidats a llençar grapat, d'ametlles ensucrades i confits a la gent menuda que recollien de terra a l'aranya estira cabells entre crits i plors produïts pels atropells que ells amb ells es feien. Un casament sense *tirau* havia d'ésser molt pobre, i els nois el mateix horrorosament.

Seguia després entre els convidats una altra salvatjada que en deien *guerra*. Consistia això en agafar grapat de confits i amb tota fúria humana se'ls tiraven pel cap dones i homes.

Entre el dinar i el berenar mitjanejava un buit que era precis omplir amb el café. El café del Tívoli era el lloc preferit i allí generalment es traslladaven els convidats i nuvis, seguits per quitxalla. Les dones solien prendre refrescs i els homes café i copa, i el que tenia la costum de fumar cigarrets de paper, aquell dia no passava per menys del corresponent pur, encara que li produís rodaments de cap.

S'acostumava passar la resta de la tarda anant a berenar a fora; escollint-se quasi sempre la Font del Rubió i com que en el berenar hi solia haver algun dolç sobrant del dinar, la núvia en mossegava graciosament la meitat i l'altra la donava al nuvi, davant de tots essent aquesta mostra de carinyo molt celebrada per tothom.

De manera que la festa, entre aburriments i alegries, resultava completa i ressaltava el seu record en la família més que totes les diades.

AGRICOLAS

Problema del ví

S'ha remés al Ministre d'Agricultura i Ministre d'Hisenda el següent telegrama:

«Unió de Sindicats i Pagesos de Catalunya» reunida hoy acordó solicitar V. E. rápida medida para revalorizar vino. Ante escasez exportación y restricción consumo interior quedale salida para destilación. Por incumplimiento Decreto 30 Julio último y reformas reglamen-

“COLOMBO”

CAFÉS MARCA

NAGUABO

CAFÉS SELECTES

DE BON PALADAR, AMB AROMA I FORÇA

CASA FUNDADA EN 1903

Premiats amb medalla d'or a la Exposició de París de 1908

Compri aquests Cafés a l'establiment “COLOMBO”

ON ELS HI SERVIRAN AMB TOT ESMER

Representant: A. ESCOFET

Dr. Robert, 10-VENDRELL

MOSAICS ROCA Carretera Sta. Oliva, 20
VENDRELL

Extens i variat assortit en dibuixos novetat
FABRICACIÓ ACURADA AMB MATERIALS D'ALTA QUALITAT
QUE PERMET ASSEGURAR A LA NOSTRA PRODUCCIÓ UNA DURACIÓ ILIMITADA
Preus ajustats Estocs en existència

Agència al Vendrell dels acreditats
Productes Uralita, S. A.

to alcohol con subsiguiente cierre alcohólicas vinicas se ha inutilizado éste importante medio consumo. Urge revalorizado vino mediante reposición Decreto 10 Marzo último concediendo exclusiva alcohol vínico para bebidas, antes viticultores por necesidad cedan cosecha precios ruinosos actuales no conocidos hace más 15 años. El Director, Alberto Talavera.»

Unió de Sindicats i Pagesos de Catalunya

Diumenge prop-passat es reuní el Consell Directiu, amb assistència del President senyor Sobietas, vocals senyors Blanch, Vilanova, Llabaneras, Dobat i Domingo i Director senyor Talavera.

Es donà compte del compliment i dels acords presos en el darrer Consell; s'aprovà un pla d'actes i gestions encaminades a obtenir la revalorització del ví, acordant-se demanar una reunió de parlamentaris catalans per interessar los per una ràpida solució i també s'acordà reclamar el restabliment de la franquícia de timbre dels Sindicats Agrícoles.

Amb satisfacció, s'assabentà el Consell de les adhesions d'importantes entitats agrícoles al projecte de suspensió de la Llei de Sindicats de 30 de Març 1934 acordada en la Assemblea de la Unió celebrada a Barcelona al 30 de Juliol darrer i tramesa allavors al President de la Generalitat.

Es prengueren també acords sobre assumptes d'ordre interior.

Selecció de la llavor de moreno

Heus ací un tema ben interessant per als cultivadors de blat de moro, la selecció de la llavor, per tal d'assolir collites pletòriques amb un mínim d'esforç i de despeses. Tema que és tractat sobriament en el quadern de desembre de la revista dels agricultors catalans *Agricultura i Ramaderia*.

Aquesta vella revista publica entre altres articles, un interessant estudi sobre la política social agrària a seguir a Catalunya, primer d'una sèrie original de don Pelai Negre i Pastell, altre referent a l'abrinament dels ceps (*blima*), un treball consagrat a les races de blat mil·lorades d'elevada producció i l'índex per matèries de tota l'edició de l'any 1934, la qual convenientment col·leccionada, forma un gros volum, tothora útil i fàcil de consultar.

ESPECTACLES

L'altre dia parlàvem de coincidències en els programes entre els dos cines vendrellencs. Ara podriem fer el mateix en referir-nos a les pràctiques, més que al fons, en les obres posades el passat diumenge. Val a dir, però, que la semblança d'aqueixes darreres no és tan ocasional; prou se sap, i fins potser masa, que el cinema, cada dia més, recorre a formes d'expressió i de presentació no pas estrictament conformes amb aquella moral que el respecte mutu—si altre no—imposa en la vida de societat; i no pot negar-se que anar al cine és, també, un costum social. Hi ha coses en el cinema, que no hi ha cap altra raó perquè hi siguin presentades, que l'ésser un incentiu sexual. Perque, quina relació guarda amb l'argument, ni quina necessitat hi ha de que la «primera dama» es quedi en camisa, aqueixes minúscules camises que ara s'estil·len, o prenguin el

Recordi

que no hi ha res superable a la comoditat i utilitat de les

CUINES, ESTUFES I FOGONS

DEMANI DEMOSTRACIONS I CONSULTI PREUS

a la Fàbrica d'aquesta vila **Telèfon 25**

DE GAS

TUPINAMBA

La **S. A. Tupinamba**, primera en el seu ram, ha instal·lat pel seu compte un establiment original en el carrer de Jaume Ramon, 1, amb servei ràpid dels seus famosos Cafés i Xocolates a preus molt baixos donada sa qualitat superior i, a més, amb regals d'objectes útils per a la llar.

Compri V. un paquet i quedarà client assíduu

la tasca més endavant unes damiselles sòcies per quin motiu avui encara ornejen i embeïlleixen el camp; però seria de desitjar la continuació fins a completar-ho tot. Serà un fet que pugui en altre ocasió publicar l'arranjament total amb ornamentació de flors del nostre Estadi Vendrellenc? Fem aquesta crida per la senzilla raó de que se'n diu que actualment és la millor època de l'any per aquest afer.

PERE BONSONS

bany davant el públic, procurant posar-ho gairebé tot al descobert? Es veritat que la carn, per si mateixa no peca; es l'acció i sobretot l'intenció que es pecaminós; si no fos així, serien repudiables moltes imatges que són venerades en els altars, malgrat la seva poca roba.

No és, però, que aqueixes cintes filmades diumenge, siguin una cosa obscena, res d'això; elles representen un bon pas—diguem-ne endavant—en aqueix camí emprés pel cinema, de fer els ulls grossos davant actuacions que és millor mantenir ocultes. De la mateixa manera que no s'evaquen necessitats fisiològiques, davant del públic, malgrat la seva urgent necessitat, caldria que les intimitats sexuals fossin reservades; que be prou les endevina el públic per propi instint. Tal volta li toqui una part de culpa, o de gràcia, a la intèrprete; perquè es dona el cas que, tant allí com allà era la mateixa actriu la que hi intervenia: Una Merkel, nova en els nostres medis cinemàtics. Al Centre hi havia l'expressivitat del títol: *Vidas íntimas*; i ja se sap que en l'intimitat, la vida te unes pràctiques que no poden ésser exterioritzades. Però *Reunión*, que era el títol, de tot inexpressiu, de la del Tivoli, no preparava pas gens per a esperar-ne actuacions mancades del que s'ha convingut en dir-ne l'ordre establert.

I no cal culpar a les empreses; és tot en general, que va fent la mateixa ruta. ¿Es de doldre? Aneu ha saber-ho! Però sobta, en l'hora present, veure certes exterioritzacions; fins en els que, com nosaltres, no són dels més espantadissos, els deixa com en una mena de perplexitat.

REFAN

ESPORTIVES

Gimnàstic Tarragona (selecció), 1

F. C. Vendrell, 5

Un encontre amistós i a base d'entrenament, fou el disputat el passat dissabte, en el nostre cercle, resultant quelcom animat i del que en va sortir el públic abastament satisfet. Fou aquest encontre de vertadera esportivitat resultant vencedor el millor equip que hi havia al cercle. Finalitzà la primera part amb un empat a un tanto, marcant els quatre darrers a la segona i resultant un fort domini per part dels locals. Com sigui que la comissió buscà presentar l'equip complet, després de conquerir el títol de campions, entre l'afició local lograren d'una manera efectivista el seu intent, puig a més conqueriren els equippers un nou triomf.

Comandà l'encontre l'amic Rovirosa, complint perfectament el seu comès i afilerant-se l'equip de la següent manera: Vidal; Sicart, Domingo; Mañé, Catà, Giral; Guinovart, Salvó, Ivern, Colet, Güell. A la segona part

Martorell substituï a Catà.

Campionat provincial

Demà comensaran les eliminatòries entre els quatre equips classificats entre els grups Baix Ebre i Tarragona-Mora, per puntuació.

Aquests quatre equips són:

U. S. Rapitenca.—Campió Baix Ebre.
F. C. Amposta.—Sots id. id.
F. C. Vendrell.—Campió Tarragona-Mora.
C. S. Mora d'Ebre.—Sots campió Tarragona-Mora.

Fet el corresponent sorteig de dades i camps, el passat diumenge va donar el següent resultat:

Dia 16 de Setembre:

Mora d'Ebre - Amposta
Vendrell - Rapitenca

Dia 23:

Rapitenca - Mora d'Ebre
Amposta - Vendrell

Dia 30:

Vendrell - Mora d'Ebre
Rapitenca - Amposta

Dia 6 de Gener de 1935:

Rapitenca - Vendrell
Amposta - Mora d'Ebre

Dia 13:

Mora d'Ebre - Rapitenca
Vendrell - Amposta

Dia 20:

Mora d'Ebre - Vendrell
Amposta - Rapitenca

Per consegüent demà a la tarda en el camp Estadi Vendrellenc correspon disputar-se el següent encontre:

F. C. Vendrell - U. S. Rapitenca

Aquest encontre promet resultar interessantíssim, puig seran enfrontats dos campions, el que fa augurar una bona tarda esportiva.

Aviada Oficial a Amposta

Aquesta fou la darrera del concurs regional portat a termini per la Federació Colombòfila Catalana, en la que hi estaven inscrites totes les entitats de Catalunya; entre elles la Penya Colombòfila local del Club d'Esports. La distància a recórrer era de 160 quilòmetres, línia recta. Dels coloms dels socis locals que han efectuat el recorregut, únicament ha deixat d'arribar-ne un i tenint en compte que un d'ells ha arribat ferit per perdigonades i un altre amb la pota seccionada, fa suposar foren agredits. Fora necessari que les autoritats afrontessin amb més energia, o al menys fer comprendre als desaprensus cagadors *furtius* les lleis de caga puig és molt sensible que a més de perdre un, o una parella de coloms d'aquesta raça, de quina orientació ningú en dubta, podien haver-se classificat honrosament. Tinguin present aquests senyors, que a més de fer poc honor al bon nom de la cinètica, cauen de plè en delictes penats greument, i especialment en el ram de guerra, protector d'aquest esport.

Felicitem a la novella penya per el gran èxit obtingut, doncs és un estímul per noves aviades.

A les dones sòcies

A l'Estadi Vendrellenc uns aimants de les flors comensaren una tasca per embellir de flors els passetjos del dit Estadi. Continuaren

"TINGUI CASA PROPIA"

Terrenys a plaços

Fàbriques a plaços

Granges a plaços

Construim sens fiador, en la Capital o Província desde 6 mil a 600 mil pessetes, i desde 600 pessetes entrada, i en lletres desde 50 pessetes mensuals.

"EDIFICACIONES MANCOMUNADAS"

Muntaner, 254, junt a Diagonal—Telèfons 78829 i 73146

"TINGUI CASA PROPIA"

CAFÉS MERCADER

TORREFACCIÓ
AUTOMÀTICA PERFECTA

CLASSES DE GRAN RENDIMENT
— per a Cafés i Bars —

Tipo especial per a cafetera

"Exprés"

Cafeters, Bars i Ultramarins
acrediteu vostres establiments
SERVINT

CAFES MERCADER ~ Telèfon 38 ~
VENDRELL

Teresa Taulé

MODISTA DE BLANC I BRODADORA

Especialitat en Nuviatges

Brodats a estil de Mallorca

Progrés, 21
VILA

(Falta una aprenenta)

PER A L'ANY 1935

Calendaris - Blocs - Agendes - Dietaris

de tota classe

"Manelic" Bloc Duran i Bloc Bonavia

els pot adquirir a la **Papereria JORNET**

DIARIS - REVISTES - FIGURINS - NOVEL·LES

La Casa JORNET recorda a tota la seva clientela i demés que expendeix participacions de Ptes. 2'50 de les dos sèries del bitllet núm. 29.449 del sorteig de Nadal.

INFORMATIVES

NOVES

Durant aquesta setmana el temps, tot i presentar-se variable, ha sigut d'una temperatura gens freda, tant, que hi ha hagut molts dies en que no s'ha necessitat de calefacció artificial en molts domicilis.

La festa de Santa Llúcia enguany a vila transcorregué sens altres gales que les festes religioses organitzades a la església parroquial per l'administració i devots de la Santa Patrona de les obreres de l'agulla.

Josep Aleu Massanet

CORRESPONSAL DEL BANC D'ESPANYA

ADVOCAT-PROCURADOR

Plaça Pí Margall, 15, 1er VENDRELL

Dilluns passat al matí, i de pas per Tarragona, estigué breus moments a vila el President interí de la Generalitat senyor Gimenez Arenas, essent rebut aquí, on l'esperaven ja per acompanyar-lo a Tarragona, pel senyor Comissari de la Generalitat a dita ciutat, comandant don Emili Vila amb el seu secretari don Alfons Ferrer; comandant militar de Tarragona, don Juli Rivera, amb el seu ajudant, capità Liberal; tinent coronel de la Guàrdia Civil, cap de la comandancia don Francisco Barrocoso; coronel de carrabiners don Arturo Lopez Castro, i Delegat de Ordre Públic, don Josep Sentís.

També hi feren acte de presència les primeres autoritats locals presidides per el senyor Alcalde de la vila, l'Ajuntament i quants ací ostenten carrecs oficials, així com la totalitat dels Alcaldes de les poblacions veïnes acompanyats de representacions de llurs pobles.

El senyor Jimenez Arenas saludà amablement a tots els allí reunits i atengué les presentacions que se li feren, sortint a seguit escoltat per numerosos cotxes, vers Tarragona.

A primera hora de la tarda tornava a passar per la nostra vila de retorn, essent acompanyat fins aquí pel Comissari de la Generalitat, comandant don Emili Vila, parant-se breus moments al peu de la Casa de a Vila, on l'esperaven numerosos veïns i entre ells les dones, germanes i mares dels vendrellencs detinguts a bord del «Manuel Arnús» a Tarragona, les quals s'interessaren per la llibertat dels seus, essent escoltades amb gran atenció, recomanant al senyor Comissari que les atengués en el possible.

Despedit que fou el senyor President interí de la Generalitat, el senyor Comissari, comandant Vila, pujà al saló de sessions de l'Ajuntament on rebé a les interessades per l'alliberament dels detinguts, escoltant llurs recomanacions i tenint per totes, i tots, paraules de gran atenció en prometença de que faria tot allò que a la seva mà estès per complaure-les, si això era possible.

CLÍNICA DENTAL

Martorell

ODONTÓLEG

VISITA A BARCELONA

Cada dia a la tarda de 4 a les 7

Dilluns i divendres fins a les 9

El dimecres no hi ha visita

TORRENT DE L'OLLA, 94, P. 2.

TELÈF. 80566 - TRANVIA N.º 88

Continua la recollida de les olives i la el·laboració d'oli als trulls de la vila, essent la qualitat inmillorable.

Degut a la bonança del temps es porta sense presses la recollida i les operacions del premsat es van fent sense apressaments.

Mes de Desembre

COMPRI

tot el que necessiti durant el mes de Desembre

A LA

Casa Mumbrú del Vendrell

Esplèndits i variats assortits en Vestits i Abrics

Sempre les darreres novetats en colorits

:: Preus mínims i qualitats màximes ::

Llanes per a Jerseys - Jaquetes - Guants de Pell i de Punt - Mitges i Perfumeria - Cotilles i sostents

Important:

Totes les compres que vostè faci durant el mes de Desembre, el TIQUET que se li entregui, serà vàlid per a poder adquirir un dels molts regals que's faran el mes de Gener.

No deixi de fer les seves compres a la CASA MUMBRU durant el mes de Desembre, doncs quan més valor tinguin els tiquets, més esplèndid serà el regal.

NOTA: Seran únicament vàlids per dits regals, els tiquets procedents exclusivament de compres fetes al comptat.

SECCIÓ DE SASTRERIA

JOVE: Vestirà amb el màxim d'elegància i distinció encarregant el seu vestit o abric a la

Casa Mumbrú

TALL MODERN

ESTIL AMERICÀ

Molt animada és va veure la Fira de Santa Llúcia que dijous passat va celebrar la veïna vila de L'Arboç, la qual és vegé favorecuda per un dia veritablement primaveral que va fer fos encara més concorreguda aquesta tradicional fira de tant renom al Penedès i fins per tot Catalunya.

VICENÇ LÁZARO

DENTISTA

DOCTOR ROBERT, 13 PRAL. VENDRELL

Per no haver arribat fins avui al migdia a les nostres mans una correspondència de la veïna població de Bisbal del Penedès, ens veiem impossibilitats de publicar-la fins al número vinent.

Es diu que la Empresa que te al seu càrrec la explotació del Cine al local del Centre Vendrellenc, temporalment ha suspès la seva actuació.

Dr. Escarrá - L'Arboç

RAIGS X

Excel·lents Radiografies Preus Econòmics Consulta de 2 a 3 hores convingudes

Cine Tivoli.—Demà diumenge, tarda i nit, es projectarà el següent programa: «Noticiario Eclair Journal», el film d'espionatge «Bajo falsa bandera», la narració dra-

màtica «La llama eterna» i la comèdia «No hay justicia».

Dilluns: Sessió vermut amb «Aventura de una mujer bonita», «Tierra de promisión» i la revista informativa «France Actualidades».

Dissabte passat foren cridats a Tarragona per a declarar alguns veïns d'aquesta vila, havent quedat detinguts a bord del «Manuel Arnús» Francisco Claramunt Mercadé, Francesc Arbós (fill), Josep Padró Cañellas i Josep Valldosera Güixens.

Ahir fou alliberat en Francesc Arbós (fill).

SECCIÓ RELIGIOSA

Diumenge: a les nou missa cantada. Tarda, a dos quarts de quatre, ensenyança del Catecisme. A les sis, Rosari, 40 Aves Maries, continuació de la novena a Santa Llúcia, Corona dels Dotze Privilegis de la Immaculada, sermó pel Rnd. Ramon Saperas, Pvre. i Besamans a la Verge.

Dimecres: A les vuit, exercicis del dia 19 a Sant Josep.—Al vespre conclusió de la Corona dels Dotze Privilegis de Maria Immaculada.

Joventut Catòlica Femenina: Reunió divendres dia 20 a les set del vespre al Patronat.

Bigues de Ferro Bascules i Cuines econòmiques a comissió

Entrego les comandes a les 24 hores

CAIXES DE CAUDALS Serralleria de Pau Socías (Traus)

BENJAMÍ JANÉ

del Col·legi d'advocats de Barcelona

Dijous, al matí
Dijous, de 3 a 5

Fonda del Centre

SECCIÓ OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Un nen fill de Andreu Rosell Palau i de Antonia Solé Rosell, Dr. Robert 27, una nena filla de Antoni Serrat Ceballos i de Neus Vázquez Tubillas, Caserna Carrabiners.

Matrimonis: Joan Carreras Rosell amb Mercé Esvertit Salvó.

Defuncions: Josep Guasch Rubió, 25 anys, Cristina Baixa, 7.

IMP. RAMON-RAMBLA 4 DE MARÇ VENDRELL

CARBONERIA DE

JOSEP VIDAL

J. MARCÉ 33

Carbons vegetals

envasats i a granel

Ovoides (boles d'antracita)

especials per a estufes, Salamandres i calefaccions a 5'50 ptes. els 40 kgs.

Antracita anglesa

a 6, 6'50, 7, 7'50 i 8 ptes. els 40 kgs.

LLOGARIA

baixos a propòsit per a Garatge, preferint amb pis.

Ofertes a la administració d'aquest setmanal.

Es ven una pessa de terra

a un quart d'hora de la vila, carretera de Tarragona fins als Codols, de set jornals i mig, plantada d'vinya, ametllers i oliveres. Per informes dirigir-se a l'administració d'aquest setmanari.

ES VEN UNA CASA

al carrer de la Barceloneta Baixa, composta de planta baixa i un pis, molt apropiada per família pagesa. Informaran a la Secretaria de l'Ajuntament d'aquesta vila.

CARBONS

JOSEP RIPOLL - Vendrell

CARBONS VEGETALS I MINERALS

AGLOMERATS

DE VEGETALS I MINERALS

Antracita anglesa per Salamandres

a 6'50 pessetes els 40 quilos

Talonaris per a la

Rifa de Nadal

IMP. RAMON - Vendrell